تشخیص بیماری اختلالات خفیف شناختی بر اساس انتخاب ویژگیهای داده با استفاده از کدگذاری تُنُک

مرتضى توراندازا*، محمد يوسف نژاد، صابر نوريان ٣

ا دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده علوم کامپیوتر و هوش مصنوعی، موسسه آموزش عالی روزبهان، ساری، ایران mtourandaz@rouzbahan.ac.ir

*مسئول مكاتبات

^۲ دستیار پژوهش، دانشکده علوم و تکنولوژی کامپیوتر، دانشگاه هوا و فضای نانجینگ، چین myousefnezhad@nuaa.edu.cn

ت دانشجوی دکتری، دانشکده برق و الکترونیک، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران snourian@elec.iust.ac.ir

چکیده

در سالهای اخیر تشخیص بیماری آلزایمر به ویژه در مراحل اولیه شکلگیری آن یعنی اختلالات خفیف شناختی به یکی از مسائل چالشبرانگیز در علم پزشکی تبدیل شده است. تا کنون روشهای مختلفی بر اساس استفاده از ویژگیهای استخراجشده از نشانگرهای زیستی
مختلف مغز انسان برای تشخیص این بیماری به کاربرده شده است. هدف ارائه این مقاله، پیشنهاد روشی جدید جهت بهبود دقت تشخیص
بیماری اختلالات خفیف شناختی مبتنی بر استفاده از کدگذاری تُنک در انتخاب ویژگیهای مفید از میان ویژگیهای استخراجشده از
نشانگرهای زیستی مغز انسان است. در پیادهسازیهای انجامشده، دقت روش پیشنهادی ۴۷۶/۷ بدست آمده است که این میزان، ۱۰٪ بهبود
را نسبت به روش های قبلی نشان می دهد.

كلمات كلىدى:

طبقهبندی، کدگذاری تُنک، ماشین بردار پشتیبان، نشانگر زیستی ام آر آی، نشانگر زیستی پت، نشانگر زیستی مایع مغزی نخاعی

۱) مقدمه

در حال حاضر بیماری آلزایمر ایکی از دلایل مهم زوال عقل در افراد سالخورده است. تحقیقات به عمل آمده نشان می هد که تعداد افراد مبتلا به این بیماری تا ۲۰ سال آینده دو برابر تعداد فعلی و در سال ۲۰۵۰ از هر ۸۵ نفر یک نفر به این بیماری مبتلا خواهد بود (Brookmeyer, Johnson, Ziegler, Arrighi, 2007). احتمال ابتلا به بيماري آلزايمر در افراد مبتلا به اختلالات خفیف شناختی بسیار بالاست، بنابراین تشخیص ابتلا به اختلالات خفیف شناختی به منظور پیش گیری از ابتلا به بیماری آلزایمر بسیار بااهمیت خواهد بود (Thompson, Apostolova, 2007). در حال حاضر از نشانگرهای زیستی مختلفی مانند ۱- مقدار نرونهای از دست رفته نواحی مختلف مغز و اتصالات تخریب شدهی بین آنها که از تصاویر ساختاری ام آر آی مغز قابل استخراج است (de 7 (Leon et al,2007 - هیپومتابولیسم اندازه گیری شده به وسیله تصویربرداری کارکردی ٔ (Morris et al, 2001) و ۳- ^{a} تعیین مقدار پروتئین مغز به وسیله مایع مغزی نخاعی

رای (Mattsson et al, 2009) و (Bouwman et al, 2009) تشخیص اختلالات به وجود آمده در مغز به دلیل ابتلا به بیماریهای شناختی مانند آلزایمر و اختلالات خفیف شناختی ٔ استفاده می شود. در اغلب کارهای انجام شده تنها از اطلاعات حاصل از یک نشانگر زیستی برای طبقهبندی افراد مبتلا به بیماریهای شناختی و افراد سالم استفاده شده است (Notestine et al, 2009). این در حالی است که تحقیقات اخیر نشان میدهد ترکیب ویژگیهای حاصل از نشانگرهای زیستی مختلف، قدرت تشخیص بیماریهای شناختی را به مراتب افزایش میدهد. در واقع نشانگرهای زیستی متفاوت، اطلاعاتی تولید می کنند که مکمل یکدیگرند (Leon et al, 2007) و (Apostolova et al, 2010). اخيراً به منظور تركيب اطلاعات حاصل از نشانگرهای زیستی مختلف، از ابزارهای یادگیری ماشین استفادهشده است (Zhang, Wang, Zhou Yuan, Shen, 2011) و (Yuan, Shen, 2011). این ابزارها در تشخیص بیماریهای شناختی با استفاده از اطلاعات حاصل از نشانگرهای زیستی مختلف بسیار موثر هستند. هدف از این مقاله، ارائه روشی جدید مبتنی بر استفاده از کدگذاری تُنُک ^{V} به منظور حذف ویژگیهای غیرمفید جهت بالا بردن دقت

¹ Alzheimer's disease

² Atrophy

³ Brain structural imaging

⁴ Brain functional imaging

⁵ Cerebrospinal Fluid (CSF)

⁶ Mild Cognitive Impairment (MCI)

⁷ Sparse coding

طبقه بندی باهدف تشخیص بیماری اختلالات خفیف شناختی در افراد است. در این مقاله از داده هایی استفاده می شود که نشان دهنده ویژگی های استخراج شده از سه نشانگر زیستی ام آر آی (MRI)، پت (PET) و مایع مغزی نخاعی (CSF)، مربوط به افراد مبتلا به اختلالات خفیف شناختی و افراد سالم است.

در ادامه مقاله ابتدا در بخش دوم به بررسی کارهای انجامشده خواهیم پرداخت، در بخش سوم اندیشه جدید، ابزارهای مورد استفاده و نتایج حاصل را مورد بررسی و تحلیل قرار داده و نهایتاً در بخش چهارم نتیجه گیری و خط و مشی کارهای آتی بیان خواهد شد.

۲) کارهای انجامشده

برای تشخیص بیماریهای شناختی مطالعات بسیاری انجام و روشهای زیادی ارائه شده است. در اکثر تحقیقات، اطلاعات حاصل از تصویربرداری ساختاری و کارکردی مغز برای تشخیص این بیماریها مورد مطالعه قرار گرفته است (Wee et al, 2012). در تحقیقات و کارهای اولیه تشخیص این بیماری، بر اساس استفاده از ویژگیهای حاصل یک نشانگر زیستی بوده است. اخیراً بر اساس مطالعات انجام گرفته، دانشمندان دریافتهاند که استفاده از اطلاعات حاصل از ترکیب ویژگیهای این نشانگرهای زیستی موجب بالا رفتن دقت در تشخیص بیماری آلزایمر می شود. وموری (Vemuri) و همکاران، تنها از نشانگرهای زیستی ام آر آی و مایع مغزی نخاعی برای تشخیص بیماریهای شناختی (Vemuri et al 2007) و فلگیبل (Fellgiebel) و همکاران از دو نشانگر زیستی پت و مایع مغزی نخاعی برای تشخیص این بیماریها Fellgiebel, Scheurich, Bartenstein, Muller,) بهره بردهاند 2007). جانگ (Zhang) و همکاران با استفاده از ویژگیهای استخراجشده از سه نشانگر زیستی ام آر آی، پت و مایع مغزی نخاعی روشی مبتنی بر یادگیری چند هستهای ارائه دادهاند (Zhang et al, 2011). جانگ و همکاران نشان دادهاند که نتایج به دست آمده بر اساس ترکیب ویژگیهای استخراجشده از نشانگرهای زیستی متفاوت به مراتب بهتر از نتایج به دست آمده با استفاده از تنها یک نشانگر زیستی است.

جائه (Biao) و همکاران با استفاده از تصاویر کارکردی مغز و تشکیل شبکه ارتباطی بین نواحی مشخص شده از مغز توانستهاند روشی جدید برای تشخیص بیماریهای شناختی ارائه دهند. آنها با استفاده از روشهای تحلیل شبکههای ارتباطی، ویژگیهای محلی و توپولوژیک شبکه را استخراج و بعد از ساخت ماتریس هسته هر کدام، آنها را با کمک

یادگیری چند هستهای باهم ادغام کرده و به روشی جدید و با دقت بالا برای تشخیص بیماریهای شناختی رسیدهاند (et al, 2014).

وی (Wee) و همکاران با به کارگیری کدگذاری تُنک روی شبکههای کارکردی حاصل از تصاویر کارکردی مغز روشی جدید برای تشخیص بیماری آلزایمر ارائه دادهاند (Wee,) جدید برای تشخیص بیماری آلزایمر ارائه دادهاند (Yap, Zhang, Wang, Shen, 2012). آنها در این روش برای ساخت شبکه کارکردی مغز از کدگذاری تُنک به منظور حذف ارتباطات غیرمفید استفاده کردهاند. چنگ یاو وی و همکاران نشان دادهاند که استفاده از کدگذاری تُنک برای ساخت شبکه کارکردی مغز و استفاده از ابزار یادگیری ماشین نهایتاً منجر به بالا رفتن دقت در تشخیص بیماریهای شناختی می شود.

۳) اندیشه جدید

نکته کلیدی در روش پیشنهادی در این مقاله استفاده از کدگذاری تُنک برای انتخاب ویژگیهای مفید از میان ویژگیهایی است که از نشانگرهای زیستی مغز استخراج میگردند. با استفاده از ویژگیهای انتخابشده و بر اساس یادگیری چند هستهای، ماشین بردار پشتیبان جهت طبقهبندی افراد مبتلا به اختلالات خفیف شناختی و افراد سالم، آموزش داده میشود. نتایج نشان میدهد که استفاده از کدگذاری تُنک برای انتخاب ویژگیها موجب بالا رفتن دقت این طبقهبندی میشود.

• طبقهبندی چند هستهای

در این بخش یک مرور کلی روی روشهای یادگیری مبتنی بر هسته خواهیم داشت. این روشها به راحتی قابلاعمال به ماشین بردار پشتیبان جهت طبقهبندی دادهها هستند (Scholkopf, Smola, 2002). قبل از پرداختن به روشهای چند هستهای، ابتدا ماشین بردار تک هستهای را مورد بررسی قرار می دهیم. ایده اصلی ماشین بردار پشتیبان مبتنی بر هسته به صورت خلاصه بدین شرح است: ابتدا دادههایی که به صورت خطی جدا پذیر نیستند از فضای اصلی به فضایی با ابعاد بالاتر $^{\alpha}$ که در آن دادهها به صورت خطی جدا پذیر باشند نگاشت می شود. این نگاشت از طریق توابع هسته $^{\beta}$ قابل اعمال است. سپس مدل مورد نظر با بیشینه مقدار حاشیه برای طبقهبندی اطلاعات ساخته می شود.

برای ساخت مدل بر اساس ترکیب ویژگیهای حاصل از نشانگرهای زیستی ام آر آی، پِت و مایع مغزی نخاعی جهت تشخیص اختلالات خفیف شناختی از ماشین بردار پشتیبان چند هستهای V استفاده می شود (Zhang et al, 2011). برای

⁴ Support Vector Machine(SVM)

⁵ Feature space

 ⁶ Kernel function
 ⁷ Multikernel Support Vector Machine (MKLSVM)

¹ Local feature

² Topological feature

³ Kernel matrix

n بررسی ماشین بردار پشتیبان چند هسته ای فرض می کنیم n داده آموزشی و m وجه (به طور مثال نشانگر زیستی) داریم. $Xi^{(m)}$ نشان دهنده بردار ویژگی mامین وجه از iامین داده آموزشی است و برچسب معادل آن y یکی از دو مقدار i0 است. ماشین بردار پشتیبان چند هسته ای تابع هدف در رابطه i1 را بهینه می کند.

$$\min_{w^{(m)},b,\xi_{i}} \frac{1}{2} \sum_{m=1}^{M} \beta_{m} \left| \left| w^{(m)} \right| \right|^{2} + C \sum_{ij} \xi_{i}$$

$$s. t y_{i} \left(\sum_{m=1}^{M} \beta_{m} \left(\left(w^{(m)} \right)^{T} \phi^{(m)} \left(x_{i}^{(m)} \right) + b \right) \right)$$

 $\xi_i \geq 0, i = 1, ... n$ در رابطه ۱، $w^{(m)}$, $w^{(m)}$ و $0 \leq m \leq 1$ به ترتیب نشان دهنده بردار وزن، تابع هسته نگاشت و وزن هر وجه برای ترکیب ویژگی هاست. فرم دوگان ماشین بردار پشتیبان همانند فرم اولیه آن به دنبال بهینه کردن تابع معیار در رابطه ۲ آورده شده است.

$$\begin{split} \max_{\alpha} \sum_{i=1}^{n} \alpha_{i} \\ -\frac{1}{2} \sum_{ij} \alpha_{i} \alpha_{j} y_{i} y_{j} \sum_{m=1}^{M} \beta_{m} k^{(m)} (x_{i}^{(m)}, x_{j}^{(m)}) \quad (\Upsilon) \\ s.t \sum_{i=1}^{n} \alpha_{i} y_{i} &= 0 \end{split}$$

 $0 \le \alpha_i \le C, i = 1, ..., n$

 $\mathbf{x} = \{\mathbf{x}^{(1)}, \mathbf{x}^{(2)}, ..., \mathbf{x}^{(M)}\}$ space space in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)}, \mathbf{x}^{(m)}) = 1$ space in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})^T \otimes^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ space in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})^T \otimes^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ space in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})^T \otimes^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ space is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ space in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ in the proof of $\mathbf{x}^{(m)}(\mathbf{x}^{(m)})$ is a space of $\mathbf{x}^{(m)}($

را به $k(x_i,x_j) = \sum_{m=1}^M \beta_m k^{(m)}(x_i^{(m)},x_j^{(m)})$ را به عنوان تابع هستهی ادغامشده بین دو داده ی آموزشی x_i و x_i ی بنایع هسته ادغامشده بین داده ی x_i و داده ی آموزشی تابع هسته ادغامشده بین داده ی آموزشی x_i و داده ی آزمایشی x_i در نظر بگیریم، آنگاه می توان ماشین بردار پشتیبان چند هسته ی را به وسیله ی ماشین بردار تک هسته ی پیاده سازی کرد. در رابطه های فوق این محدودیت وجود دارد که x_i و x_i

در نظر گرفتن محدودیت ذکرشده و با استفاده از اعتبارسنجی -k این روی داده های آموزشی بهترین مقادیر را برای این متغیرها یافت. در این مقاله برای آموزش بردار پشتیبان از ابزار (Chang, Lin, 2001) LIBSVM

• کدگذاری تُنُک

نکته کلیدی در این مقاله استفاده از کدگذاری تُنک جهت انتخاب ویژگیهای مفید برای تشخیص اختلالات خفیف شناختی در افراد است. انتخاب ویژگیهای مفید با بهینه کردن تابع معیار رابطه ۴ امکان پذیراست.

$$\min_{w,b} \frac{1}{2} \sum_{i}^{N} (y_i - w^{(T)} x_i - b)^2 + \lambda ||w||_1 \qquad (\mathfrak{f})$$

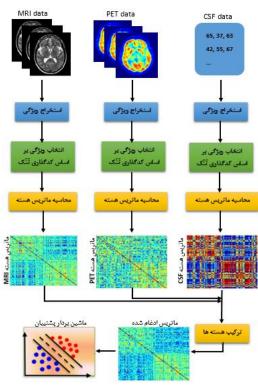
در شکل ۱ شمای کلی روش پیشنهادی به تصویر کشیده شده است. همان طور که در این شکل میبینید ابتدا ویژگیهای مورد نظر از نشانگرهای زیستی ام آر آی، پِت و مایع مغزی نخاعی، استخراجشده و در مرحله بعد با استفاده از روش کدگذاری تُنک، ویژگیهای غیرمفید برای تشخیص اختلالات خفیف شناختی حذف می گردند، سپس با استفاده از ویژگیهای باقیمانده ماتریس هستهی مربوط به هر کدام از نشانگرهای زیستی فوق، محاسبه و باهم ادغام میشوند. در نشایت با استفاده از ماشین بردار پشتیبان و بر اساس ماتریسهای ترکیبشده عمل طبقهبندی روی افراد مبتلا به اختلالات خفیف شناختی و افراد سالم به منظور بالا بردن دقت تشخیص ابتلای افراد به اختلالات خفیف شناختی انجام می پذیرد.

در شکل ۲ شبه کد مربوط به روش پیشنهادی آورده شده است. ورودی تابع تعریفشده ویژگیهای استخراجشده از نشانگرهای زیستی ام آر آی، پِت و مایع مغزی نخاعی و خروجی آن ماشین بردار پشتیبان آموزش دادهشده جهت تشخیص بیماری اختلالات خفیف شناختی است.

¹ K-fold cross validation

اعتبارسنجی

برای سنجیدن کارایی ماشین بردار پشتیبان آموزش داده شده از اعتبارسنجی k-تکهای به منظور محاسبه دقت طبقه بندی استفاده می کنیم. برای این کار مجموعه داده های موجود را به ۱۰ زیرمجموعه افراز می کنیم. در هر بار از ۹ زیرمجموعه برای آموزش ماشین بردار پشتیبان و از یک زیرمجموعه باقیمانده برای سنجش ماشین بردار پشتیبان آموزش داده شده استفاده می کنیم. این کار به تعداد ۱۰ بار به منظور ساختن زیرمجموعههایی با ترکیب داده های مختلف و اطمینان از رخ ندادن Overfitting مداره می شود.

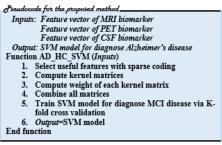

شکل ۱) نمایش شماتیک روند کلی کار برای طبقهبندی دادههای چندوجهی ۱

m برای یافتن وزن بهینه ماتریس هسته هر کدام از m نشانگر زیستی (m) به منظور ترکیب هستهها، از دادههای آموزشی استفاده می کنیم. بدین ترتیب که با قرار دادن مقادیر مختلف از \cdot تا ۱ و اندازه گام \cdot برای mها و آموزش مدل بر اساس این مقادیر (با در نظر گرفتن محدودیتmها و قت مدل را بر حسب دادههای آزمایشی می سنجیم و وزنهایی که موجب بیش ترین دقت برای مدل شدهاند را به عنوان وزن هستهها در نظر می گیریم.

• تجزیه و تحلیل دادهها

دادههای مورد استفاده در این مقاله از پایگاههای داده آزمایشگاه تصویربرداری عصبی بیماری آلزایمر آ (ADNI) آزمایشگاه تصویربرداری عصبی بیماری آلزایمشگاه مورد آزمایش قرار می گیرند دارای سنی بین ۵۵ و ۹۰ سال بوده و عبارتاند از ۱- افراد سالم ٔ، ۲- افراد مبتلا به اختلالات خفیف شناختی و ۳- افراد مبتلا به بیماری آلزایمر. در این مقاله از اطلاعات مربوط به ۱۵۱ فرد مورد آزمایش در ADNI که هر سه نشانگر زیستی ام آر آی، پت و مایع مغزی نخاعی برای آنها محاسبهشده، استفاده می کنیم که عبارتاند از: ۹۹ فرد مبتلا به اختلالات خفیف شناختی و ۵۲ فرد سالم.

شکل ۲) شبه کد روش پیشنهادی

برای استخراج ویژگیهای مربوط به نشانگرهای زیستی ام آر آی و پِت، تصاویر مغز حاصل از تصویربرداری ساختاری و کارکردی به ۹۳ ناحیه 0 تقسیم میشود. برای تصاویر ساختاری، سطح ماده خاکستری هر ناحیه از مغز به عنوان ویژگی آن در نظر گرفتهشده است. برای تصاویر کارکردی بعد از اعمال پیش پردازشهایی همچون حذف حرکات اضافی سر 3 اصلاح زمانی سری زمانی تصاویر 7 برای هر فرد و اصلاح مکانی 6 هر کدام از تصاویر موجود در سری زمانی نسبت به اولین تصویر موجود در این سری زمانی برای هر فرد، مقدار میانگین شدت هر ناحیه به عنوان ویژگی آن در نظر گرفته میشود. برای نشانگر زیستی مایع مغزی نخاعی نیز سه مقدار میشود. برای نشانگر زیستی مایع مغزی نخاعی نیز سه مقدار میشود نظر گرفته است (CSF p-tau .CSF t-tau .CSF Aβ42 امتفاده شده است ویژگی در نظر گرفته ویژگی در نظر گرفته میشود.

نتایج

برای انجام مقایسه و سنجیدن دقت روش پیشنهادی، روشهای درخت تصمیم $^{\rm p}$ ، شبکه عصبی $^{\rm r}$ $^{\rm t}$ $^{\rm t}$ $^{\rm t}$

¹ Multimodal

² Alzheimer's Disease Neuroimaging Initiative

³ www.loni.ucla.edu/ADNI

⁴ Healthy subjects

⁵ Region of interest

⁶ Motion correction

⁷ Slice timing

⁸ Realignment

⁹ Decision Tree (DT)

¹⁰ Neural Network (NN)

جدول ۱) نتایج حاصل از اجرای روشهای طبقهبندی روی دادها بر حسب میانگین دقت ± خطای استاندارد در ۱۰ بار اجرای مستقل

روش پیشنهادی	ماشین بردار پشتیبان	κ-نزدیکترین همسایه	شبکه عصبی	درخت تصميم	نشان گر زیستی
۸۱/•۲±•/۳۵	8Y/QY±1/1	84/11±•/64	*\$/YY±•/AY	۶۵/۵۵±۰/۹۵	MRI
YA/18±•/YA	۶9/17±•/۶۴	۶۰/۰۵±۰/۸۹	47/477+144	8./91±./V9	PET
89/11±0/7	89/14±•/79	84/48±•/54	48/70±1/1	87/AA±1/•Y	CSF
YA/18±•/٣٢	80/40±•/80	84/84±•/90	۵۰/۱۵±۰/۲۸	۶۲/۷۵±۰/۷۸	MRI+PET
80/87±•/•7	۶۲/۵۷±۰/۷۱	88/87±•/17	49/88±•/80	87/48±•/58	MRI+CSF
YA/ * Y±•/*Y	۶Υ/ λ± ١/ ١ λ	57/47±1/+4	*\/Y±+/\$\	۶۰/۴۶±1/۳۸	CSF+PET
۸۵/۱±۰/۳	۷٠/٩٩±٠/۶۵	۶۴/9۳±•/٧1	۵۱/۹۵±۰/۷۳	87/V*±•/A7	MRI+PET+CSF

همسایه و ماشین بردار پشتیبان را نیز به منظور طبقهبندی دادههای مورد نظر اجرا کردهایم که نتایج در جدول ۱ نشان دادهشده است. روش پیشنهادی در محیط MATLAB پیادهسازی و نتایج آزمایش روی میانگین و خطای استاندارد ۱۰ بار آموزش و آزمایش مدل در جدول ۱ گزارش شده است. آموزش مدل با استفاده از اعتبارسنجی ۱۰ - تکهای انجامشده است. سطرهای ۱ تا ۳ این جدول نتایج به دست آمده از اجرای روشهای گفتهشده با استفاده از هر یک از نشان گرهای طبقهبندی دادههای مورد استفاده در این مقاله با استفاده از ترکیبهای دوتایی مختلف از ۳ نشانگر زیستی و در سطر آخر نیز نتایج بر اساس ترکیب هر سه این نشانگرها نشان دادهشده نیز نتایج بر اساس ترکیب هر سه این نشانگرها نشان دادهشده شده است. نتایج حاصل از روش پیشنهادی در آخرین ستون آورده شده است. این نتایج نشان می دهد که روش پیشنهادی موجب افزایش چشمگیری در تشخیص اختلالات خفیف شناختی می شود.

در شکل ۳ نمودار مربوط به میانگین دقت و خطای استاندارد به دست آمده در پیادهسازی روشهای گفتهشده آورده شده است. این نمودار نشان میدهد که روش پیشنهادی دارای بیش ترین مقدار میانگین دقت و کمترین مقدار میانگین خطای استاندارد در میان سایر روشهاست.

۴) نتیجهگیری

در این مقاله طرحی جدید مبتنی بر استفاده از کدگذاری تُنک به منظور انتخاب ویژگیهای مفید از میان ویژگیهای استخراجشده از نشانگرهای زیستی مغز انسان، برای بالا بردن دقت تشخیص بیماری اختلالات خفیف شناختی ارائه شده است. این روش موجب بالا رفتن دقت تشخیص بیماری اختلالات خفیف شناختی نسبت به روشهای قبلی می شود.

در روشهای اولیه از نشانگرهای زیستی مختلف به صورت مجزا برای انجام عمل طبقهبندی به منظور تشخیص بیماریهای شناختی در افراد همچون اختلالات خفیف شناختی استفاده شده است، این در حالی است که نتایج تحقیقات اخیر نشان میدهد ترکیب اطلاعات حاصل از نشانگرهای زیستی مختلف مغز موجب بهبود دقت تشخیص بیماریهای شناختی در افراد می گردد.

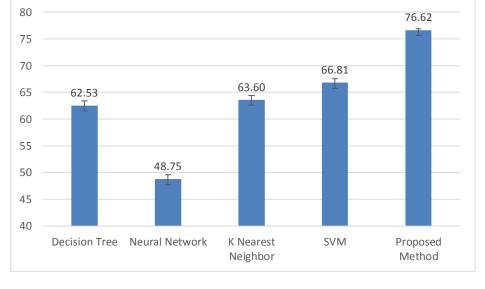
کدگذاری تُنُک روشی است که ما در این مقاله به منظور انتخاب ویژگیهای مفید از میان ویژگیهای استخراجشده از نشانگرهای زیستی مغز به منظور اکتساب اطلاعات موثر از این نشانگرها و به دنبال آن ترکیب این اطلاعات جهت طبقهبندی افراد مبتلا به اختلالات خفیف شناختی و افراد سالم به منظور بالا بردن دقت تشخیص بیماری اختلالات خفیف شناختی، استفاده کردهایم.

تاکنون مطالعات بسیار زیادی برای تشخیص بیماریهای شناختی انجام و روشهای بسیار متنوعی بر اساس نشانگرهای مختلف زیستی مغز برای بالا بردن قدرت تشخیص این بیماریها ارائه شده است. مطالعات اخیر نشان می دهد که شبکه ارتباطی کارکردی مغز ۲ که با استفاده از تصاویر کارکردی مغز ساخته می شود و نشان دهنده چگونگی تعامل نواحی مختلف مغز با یکدیگر در شرایط گوناگون است، اطلاعات بسیار مفیدی برای تشخیص بیماریهای شناختی فراهم می آورد. ما در کارهای آتی به بررسی روشهای مختلف استخراج ویژگی با استفاده از مفاهیم موجود در تحلیل شبکههای کارکردی مغز به منظور بالا بردن دقت در تشخیص بیماریهای شناختی خواهیم پرداخت.

¹ K-nearest neighbor (KNN)

² Brain functional connectivity network

شکل ۳) نمودار میانگین درصد صحت و خطای استاندارد روشهای مختلف

Hampel, H., Scheltens, P., Pirttila, T., Wallin, A., Jonhagen, M. E., Minthon, L., Winblad, B., Blennow, K. (2009). "CSF biomarkers and incipient Alzheimer disease in patients with mild cognitive impairment". Jama. 302:385–393.

Morris, J. C., Storandt, M., Miller, J. P., McKeel D. W., Price, J. L., Rubin, E. H., Berg, L. (2001). "Mild Cognitive Impairment Represents Early-Stage Alzheimer Disease" Archives of Neurology.58:397–405.

Notestine, C., Roddey, J. C., Hagler, D. J. Jr., Holland. D., Karow, D. S, Pung, C. J., Brewer, J. B., Dale, A. M. (2009) "Alzheimer disease: quantitative structural neuroimaging for detection and prediction of clinical and structural changes in mild cognitive impairment". Radiology. 2009;251:195–205.

Scholkopf, B., Smola, A. (2002) "Learning with Kernels". The MIT Press.

Thompson, P. M., Apostolova L. G. (2007), "Computational anatomical methods as applied to ageing and dementia," Brit. J. Radiol., vol. 80, pp. S78–S91.

Tibshirani, R. (1996). "Regression shrinkage and selection via the Lasso," J. Royal Statistical Soc. Series B Methodol., vol. 58, pp. 267–288.

Vemuri, P., Wiste, H. J., Weigand, S. D., Shaw, L. M., Trojanowski, J. Q., Weiner, M. W., Knopman, D. S., Petersen, R. C., Jack, C. R. (2007). "MRI and CSF biomarkers in normal, MCI, and AD subjects", AAN Enterprises.

Wee, C. Y., Yap, P. T., Zhang D. Q., Denny, K., Browndyke, J. N., Potter, G. G., Welsh-Bohmer, K. A., Wang, L. H., Shen, D. G. (2012) 'Identification of MCI individuals using structural and functional connectivity networks,' Neuroimage, vol. 59, pp. 2045–2056, Feb. 1.

Wee, C. Y., Yap, P. T., Zhang, D. Q., Wang, L., Shen, D. (2012). "Constrained Sparse Functional Connectivity Networks for MCI Classification". MICCAI 2012, Part II, LNCS 7511, pp. 212–219.

Zhang, D., Wang, Y., Zhou, L., Yuan, H., Shen, D. (2011). "Multimodal classification of Alzheimer's disease and mild cognitive impairment," Neuroimage, vol. 55, pp. 856–867, Apr. 1. Apostolova, L. G., Hwang, K. S., Andrawis, J. P., Green, A. E., Babakchanian, S., Morra, J. H., Cummings, J. L., Toga, A. W., Trojanowski, J. Q., Shaw, L. M., Jack, C. R. Jr., Petersen, R. C., Aisen, P. S., Jagust, W. J., Koeppe, R. A., Mathis, C. A., Weiner, M. W., Thompson, P. M. (2010). "3D PIB and CSF biomarker associations with hippocampal atrophy in ADNI subjects. Neurobiol Aging". 31:1284–1303.

Brookmeyer, R, Johnson, E, Ziegler-Graham, K, and Arrighi, H. M. (2007). "Forecasting the global burden of Alzheimer's disease," Alzheimer's Dementia, vol. 3, pp. 186–191.

Bouwman, F. H., van der Flier, W. M., Schoonenboom,
N. S., van Elk, E. J., Kok, A., Rijmen, F.,
Blankenstein, M. A., Scheltens, P. (2007).
"Longitudinal changes of CSF biomarkers in memory clinic patients. Neurology".69:1006–1011.

Biao, J., Zhang, D., Gao, W., Wang, Q., Wee, C. Y., Shen, D. (2014). "Integration of Network Topological and Connectivity Properties for Neuroimaging Classification" IEEE transactions on biomedical engineering, vol. 61, no. 2.

Chang, C. C., Lin, C. J. (2001). "LIBSVM: a library for support vector machines".

de Leon, M. J., Mosconi, L., Li, J., De Santi, S., Yao Y, Tsui, W. H., Pirraglia, E., Rich, K., Javier, E., Brys, M., Glodzik, L., Switalski, R., Saint Louis, L., A., Pratico, D. (2007). "Longitudinal CSF isoprostane and MRI atrophy in the progression to AD. J Neurol". 254:1666–1675.

Fellgiebel, A., Scheurich, A., Bartenstein, P., Muller, M. J. (2007). "FDG-PET and CSF phospho-tau for prediction of cognitive decline in mild cognitive impairment. Psychiatry Res". 155:167–171.

Mattsson, N., Zetterberg, H., Hansson, O., Andreasen, N., Parnetti, L., Jonsson, M., Herukka, S. K., van der Flier, W. M., Blankenstein, M. A., Ewers, M., Rich, K., Kaiser, E., Verbeek, M., Tsolaki, M., Mulugeta, E., Rosen, E., Aarsland, D., Visser, P. J., Schroder, J., Marcusson, J., de Leon, M.,